

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Prosæ Tomus ...

Conti, Giovanni Battista

Rom, 1704

Prosa VI. De Divo Joanne Evangelista.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69458](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69458)

Quòd si ad extremum iuvat mentis
 aciem à fundamentis in culmen vel
 tantisper attollere. Videte: hæc est
 mulier ptimæve labis expers, & pura:
 Hæc cælestibus donis affatim dives:
 Hæc est quæ animo simul, & corpore
 ante generalem corporum extincto-
 rum ad vitam reditum ex torrente vo-
 luptatis æternæ beatitudinem totam
 jam haurit. Quid plura? Paucis omnia
 ut concludam; hæc illa est, ex qua
 corpoream duxit originem cæli, terræ-
 que, rerumque universarum origo,
 corporatus Deus.

PROSA SEXTA.

De Divo Joanne Evangelista.

ORATIO.

Et si præclarus Apосто-
 lus, & Evangelicæ
 Historiæ Scriptor Jo-
 annes mirificum un-
 decumque de se ipso
 spectaculum in ejus
 vitam, & sanctissi-
 mos mores nobis intuentibus exhibet;
 cer-

certum tamen mihi est in præsentia
Auditores quoddam vobis spectaculum ponere, minùs fortasse obvium, at sanè suspiciendum, mirandumque vel maximè, quod non ipse de se Joannes, sed hinc Romanus, qui tum in terris dominabatur Princeps; inde verò Principum omnium Dominus, qui cælum, orbemque terrarum æternis legibus temperat, in Joanne ipso luce, & palam præbuerunt. Humanæ libertatis assertor Deus, & Domitianus Imperator, dispari nimirum destinatione, & voluntatibus omnino contrariis certamen ineunt in Joanne: cujusmodi certamen id fuerit, quotcumque mihi humanissimi adestis Auditores, adeste mecum unà spectatores animis, & cognoscite.

Christus Servator in fovendo, in tutando, in exornando Joanne sedulus, & supra quàm cogitari potest, indulgens, ac liberalis: contra Domitianus Princeps ad Joannem opprimendum semper effæratus, & impotens: Eæ sunt diversæ destinationes, voluntatesque certantium contrariæ, hoc contrariarum studium, certamenque voluntatum. Jam

ipso in calore certaminis, ipsaque (ut sic dixerim) in arena pugnatōres ambos aspiciat; nec tantū Christi amatoris benignitatem, sed etiam Domitiani oforis crudelitatem (ipso reluctantē Tyranno) emolumentum, atque ornamentum Joanni peperisse singulare jam videbitis. Et quidem recensere statim hīc possem, quemadmodum Christus Dominus in summi montis fastigium Joannem adduxerit, dum quodam quasi fulgure suæ divinitatis promicantis extra susceptæ humanitatis nubeculam inflammare illum raptim, & per fugientem velut illecebram voluit ad vehementiorem supernarum rerum cupiditatem. Recensere hīc possem, quemadmodum Joannes in illo supremæ cœnæ ritu solemni, & mystico super amantissimi Præceptoris pectus caput reclinaverit suum, & ad illud divini amoris spiraculum blandè consopitus id sapientiæ divinitus hauerit, quod curæ mortalium cæterorum ad maciem usque infelicitè vigiles nec minima aliqua ex parte delibare unquam noverunt. Commemorare denique possem, uti Deus ferali suffi-

xus ligno Joannem ipsum SS. Genitrici
in sui locum commiserit, atque ipsam
vicissim crediderit Sanctissimam Geni-
tricem Joanni. Hæc, & si quæ sunt a-
lia divini in Joannem amoris argumen-
ta transmittō: Jam jamque propius ad
acerrimum illud certamen, cui vos in-
teresse animis velim, accedo. Romæ
primùm Dei clementia, & Domitiani
violentia in Joanne decertant. Jubet
truculentissimus Tyrannus, illibatum,
ac virgineum Joannis corpus in ahe-
num oppletum oleo, atque ignibus
quaqua versum exæstuans demitti, ut
horribiliter excruciatum tandem inter
illos extingueretur ardores. O Tyran-
ni ferocis imperium! O inauditæ im-
manitatis audaciam? At qua se ratione
Deus objecit, & contra certavit in Prin-
cipem? Portento feritatis miraculum
benignitatis opposuit: illæsum servat
Joannem mediis illis fervidi liquoris in
æstibus; & ebullientis aheni suppli-
cium in roscidi humoris temperiem
vertit. Hoc, ut videtis, in certamine
primas retulit Deus. An verò Tyran-
nus abjecto tunc animo concidit, absi-
stitque, & conversis studiis amare inci-

pit quem odiis persequeretur infensus? Nil magis à sævissimo pectore alienum: Dei tutelam, & benevolentiam in Joannem Principis Romani crudelitas iterum provocat. Quem præpotentis Dei virtus à furore undantis aheni paulò ante servavit, Domitianus nihil vi, pompæque miraculorum deteritus ad Ægei Maris Insulam in exilium pellit. Quid porrò ad solandum infontem exulem inter illas desertæ regionis vastitates, ac rupes molitur Deus? Quid Deus molitur? O nova, atque excelsa divinæ charitatis inventa! O ingeniosam Parentis, ac Tutoris Dei propensionem in filios! Inter steriles illos, ac præruptos Insulæ horrores cælum patet Joanni, & per quædam velut figurarum lineamenta immortales, divinæque innumerabilium, ac sublimium rerum cùm præsentium, tum futurarum notiones mortalibus unius hominis sensibus illabuntur. Itaque de exilii squalore, ac situ voluptatem fecit cælestem Deus, & pœnam solatiis inundavit. Vicit igitur prodigiosus Dei erga Joannem amor; victa est portentosa Imperatoris adversus
Joan.

Joannem impietas . Non sat habuisti Domitiane , tuam tot cladibus infamem reddidisse sævitiam ; in maximam quoque Christi Domini curam , in maximos amores ausus es desævire . Nimis certè infeliciter crudelitatem exercet , fatigatque suam qui nec tutos esse Deo suos amores , suam curam , suas delicias patitur : atqui Dei deliciae , Dei cura , & amor Joannes est : & tu immanissime ad perdendum Joannem toto impetu nefariæ crudelitatis aggredieris ? Haud mirum proinde , quòd incassum recidat cum universo conamine , & molimine suo crudelitas tua .

Tibi verò integerrime , & sanctissime , illibataque virginitate præfulgens Joannes non modò Dei in te defendendo contra Domitianum victoria , sed ipsamet Domitiani devicti ignominia in magnū cedit felicitatis , & honoris tui proventum ; alterius quippe erga te benevolentia dum malevolentia repugnaret alterius , ad magnificentiam usque prævalentium miraculorum se prodidit : Deique in te amorem , pro te favorem magis , ac magis exacuerunt livor , atque furor Tyranni .